ЕУХОЛОГИЈ-МОЛИТВЕНИК СО ТРЕБНИК,АПОСТОЛИ И ЕВАНГЕЛИЈА,грчки ракопис,1/4 XIV век, хартија,264 листови

НМ-Охрид бр.53

ἀρχὴ ζῶν θεοῦ τοῦ ἀχολογίου περιέχων
καὶ τὰ ἀποστολοσάστελα τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἤγουν σαββατοκυρίακα καὶ ὧν ἑορτῶν:
ἀχαὶ τοῦ λυχνικοῦ: α

Κε οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμον μακρόθυμε
καὶ πολυέλεε ἐνώτισαι τὴν προσε-
χὴν ἡμῶν καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον
εἰς ἀγαθὸν ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου τοῦ
πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανον
τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φορεῖσθαι τὸ
ὄνομα τὸ ἁγιόν σου διότι μέγας εἶ σοι
ὠνθυμάσια· ὡς ὁ θεὸς μόνος καὶ οὐκ ἔστιν
ὁμοιούσοι ὑθεοῖς κε δυνατὸς ὑνελέει ἐν
ἀγαθὸς ὑνισχύι εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακ-
λεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς πιζόντας εἰς τὸ
ὄνομα τὸ ἁγιόν σου ὅτι πρέπισοι πᾶσα

Κε μὴ ὠθυμῶς ὑνελέν ἐξ ἀσημᾶς μὴ κε τῆς
ὀργῆσου παιδεύσης ἡμᾶς ἀλλὰ ποίησον μ

[illegible]

[illegible] ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λη-
[illegible] σου· φώτισον τῆς ὀφθαλ-
[illegible] καρδίων ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς
[illegible] ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅλοι πόν-
τῆς πρὸς σὺ σὴς ἡμέρας· εἰρηνικὸν καὶ ἀνα-
μάρτητον· καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
πρεσβεῖαις τῆς ἁγίας θεοῦ· καὶ πάντων τῶν ἁγί-

Κέ ὀθὲ ἡμῶν μνήσθητι ἡμῶν ὧν ἁμαρτωλῶν καὶ
ἀχρείων δούλου σου· ἐν ὧν ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ
ἅγιον καὶ πρὸς κυνηγὸν ὀνομάσου καὶ μὴ κατ-
ισχύνῃς ἡμᾶς· ἀπὸ τῆς πρὸς Δοκίας τοῦ ἐλέου
σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν κε· τὰ πρὸς σῇ ἀναι-
τήμα τα· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς· ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖ-
σθαι σὲ ὁλῆς τῆς καρδίας ἡμῶν· καὶ ποιεῖν τὰ
σὺ τὸ θεμήμασον ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνος·

Ὅτοις ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολο-
γίαις τοῖς ὑψίστοις· ὑπὸ τῆς ἁγίας δυνάμεσιν
ἀνυμνούμενος· πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέ-
σεως σου· τῶν δοῦναι μεγαλλωσύνην τῷ ὀνόμα-

[illegible]

[illegible] πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐναληθείᾳ· καὶ
φυλάσσον τὰς ἐντολάσου· πρεσβείαις τῆς
ἁγίας θεοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου· ὅτι σύ

Εὐλογητὸς εἰ κέ ὀθὲ ὁ πατὴρ τῶν ἐπιστάμενον
ὀνομάσων ἀνάξιον· ὁ εἰδὼς ὧν χρείαν ἔχομεν
ὑπὲρ ἐκπρίσσω ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν· αὐτὸς
φιλάνε βασιλεῦ· καὶ κατὰ πάντα ἀγαθέ· ἐκ ἀνωσὰ
ἡμᾶς τὸν τῶν πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου· ἀνεπ-
ισχύντως ἐν εἰδότι ἐπικαλεῖσθαι τὸ ἁγίον ὀνο-
μάσου· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμοὶ
ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· καὶ πάντα
ἡμᾶς πρὸς τὸ συμφέρον ὁδήγησον ὅτι ἡ ὑλ·

Κέ κε ὁ τῆς χρείαν τῶν δουλῶν μεγαλωσύνεχων τὰ
σύμπαντα· ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πᾶ-
σιν ἡμῖν· καὶ μετανοῶν ἐπὶ τοῖς κακίαις ἡμῶν·
καὶ μακρυνάφ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν· μνή-
σθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τῶν ἐλέου σου·
καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς τῆς σῆς ἀγαθότητι· καὶ
δὸς ἡμῖν διὰ φυλάττειν καὶ ὅλοι πόνιν πρὸς σου

[illegible] ἡμῶν, Κε, [illegible] τὰ ἄδηλα
[illegible] τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσ-
κοντι, [illegible] μόνος ἔχων τὴν ἐξουσίαν ἀφιέ-
ναι ἁμαρτίας· καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσον
ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον ἡμᾶς·
καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ
ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος,
μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέ-
ρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἀναφορὰν ἐν
τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ φιλ[illegible]

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστή-
σας δυνάμεις τῷ σῷ θελήματι, σοῦ δεόμεθα
καὶ σὲ ἱκετεύομεν· πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ
τῶν κτισμάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν
δοξολογίαν· καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθό-
τητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν
γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·
καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις αἰνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου
δόξαν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος.

ὅτι σοὶ πρέπει

Αἰνοῦμεν καὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν καὶ εὐχα-
ριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς καὶ ἔδει-
ξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκε-
τεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ· ὅτι πρὸς σὲ
καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον
Θεόν. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν
ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν,
καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον· ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ
εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου,
καταντήσωμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν· ὅτι παρὰ σοὶ
ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει [illegible]
καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός σου [illegible]

Κύριε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν [illegible]
[illegible] ἐφορῶν ὄμματι [illegible]
ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν [illegible]
τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος [illegible]
[illegible] ἔκτεινον τὴν χεῖρα σου τὴν ἀόρατον [illegible]

... ἀφθαρσία ... ἅγιοι ... [illegible] ...

... βοηθεῖτε· ἅγιοι μάρτυρες ὁμολογηταὶ

... καὶ ... καὶ ... βοηθεῖτε·

ἅγιοι μάρτυρες Σεβαστῆς ... ἅγιε ... ἅγιε

... βοηθεῖτε· ἅγιε Νικόλαε ... βοήθει

... ἅγιοι Φλῶρε καὶ Λαῦρε βοηθεῖτε τῷ δούλῳ σου

... ἅγιοι ἀπόστολοι· Πέτρε καὶ Παῦλε ... βοη-

θεῖτε· ἅγιοι ἀπόστολοι· Ἀνδρέα, Φίλιππε, Λουκᾶ καὶ

Βαρθολομαῖε· Ἰάκωβε καὶ Σίμων ... βοηθεῖτε·

ἅγιοι ... [illegible] ...

... βοηθεῖτε· ἅγιε ... ἅγιε ...

... ἅγιοι ... [illegible] ...

... ἅγιοι ... [illegible] ...

... ἅγιε Νικόλαε ... ἅγιε Νικόλαε ...

... ἅγιε ... βοηθεῖτε· ἅγιε ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... καὶ ...

... ἅγιε ... καὶ ... ἅγιε ...

... βοηθεῖτε ... ἅγιε ...

Εὐχὴ εἰς τὸ σφραγίσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα

τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦ-

μεν, σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ

τὸν δοῦλόν σου τόνδε· καὶ σημειωθήτω ὁ σταυρὸς τοῦ

μονογενοῦς σου υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς

διαλογισμοῖς αὐτοῦ· εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιό-

τητα τοῦ κόσμου καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν

ἐπιβουλὴν τοῦ ἐχθροῦ· ἀκολουθεῖν δὲ

τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δὸς Κύριε ἀνεξάρ-

νητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου ... ἐπ' αὐτὸν

συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τῇ ἁγίᾳ

ἐκκλησίᾳ· καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν

μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα κατὰ τὰς

ἐντολάς σου πολιτευσάμενος καὶ φυλά-

ξας τὴν σφραγῖδα ἄθραυστον· καὶ ...

... τὸν ... ἐκλεκτῶν ...

καὶ ... τῶν ἐκλεκτῶν σου ἐν τῇ βα-

σιλείᾳ σου· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ ...

Καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον ...

... ἐκκλησίας ... αὐτόν ...

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ... [illegible] ...

Ἐ[illegible] ὁ ἱερεὺς
ἑαυτῷ [illegible] καὶ ψάλλοντος [illegible]
οἴκει [illegible] τοῦ [illegible] καὶ τὴν κο[illegible]
[illegible] εἶτα [illegible]
ἐκφώνησις [illegible] οὐκ [illegible] :—

Ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς τῷ [illegible] διὰ τοῦ ἁγίου
[illegible]σματος τοῖς δούλοις σου
χαρισάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν διὰ τοῦ
τὸν φωτισμὸν τοὺς προσπίπτοντας· [illegible]
[illegible] ζεῖν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν [illegible]
[illegible] εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως
αὐτῶν, καὶ τούτων [illegible] παλαιὸν [illegible]
[illegible] θε[illegible] ἀξιώσας· καὶ τὸ ἔνδυμα
τῆς ἀφθαρσίας [illegible]
[illegible]μάτων· [illegible] τὸν δι' αὐτῆς [illegible]
καὶ τὴν [illegible] ἐν τῷ [illegible]
[illegible] φυλα[illegible]
ξον [illegible] αὐτοῖς καὶ [illegible]
καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ὁ [illegible] καὶ [illegible] Εἰ [illegible]
Ἰδοὺ [illegible] τὸν Χριστὸν καὶ [illegible]
[illegible] κλίν[illegible]

[illegible]

[illegible] φυλάξον [illegible]
[illegible] μάρτυρας [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Χριστοῦ
[illegible] Ἐκφώνησις· [illegible]
[illegible] ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ [illegible]
[illegible] τὸν αὐτὸν· καὶ [illegible]
[illegible] ὑπὲρ τοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible] κεφαλὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν κεφαλὴν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] δοῦλον σου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ· εὐλο[illegible]

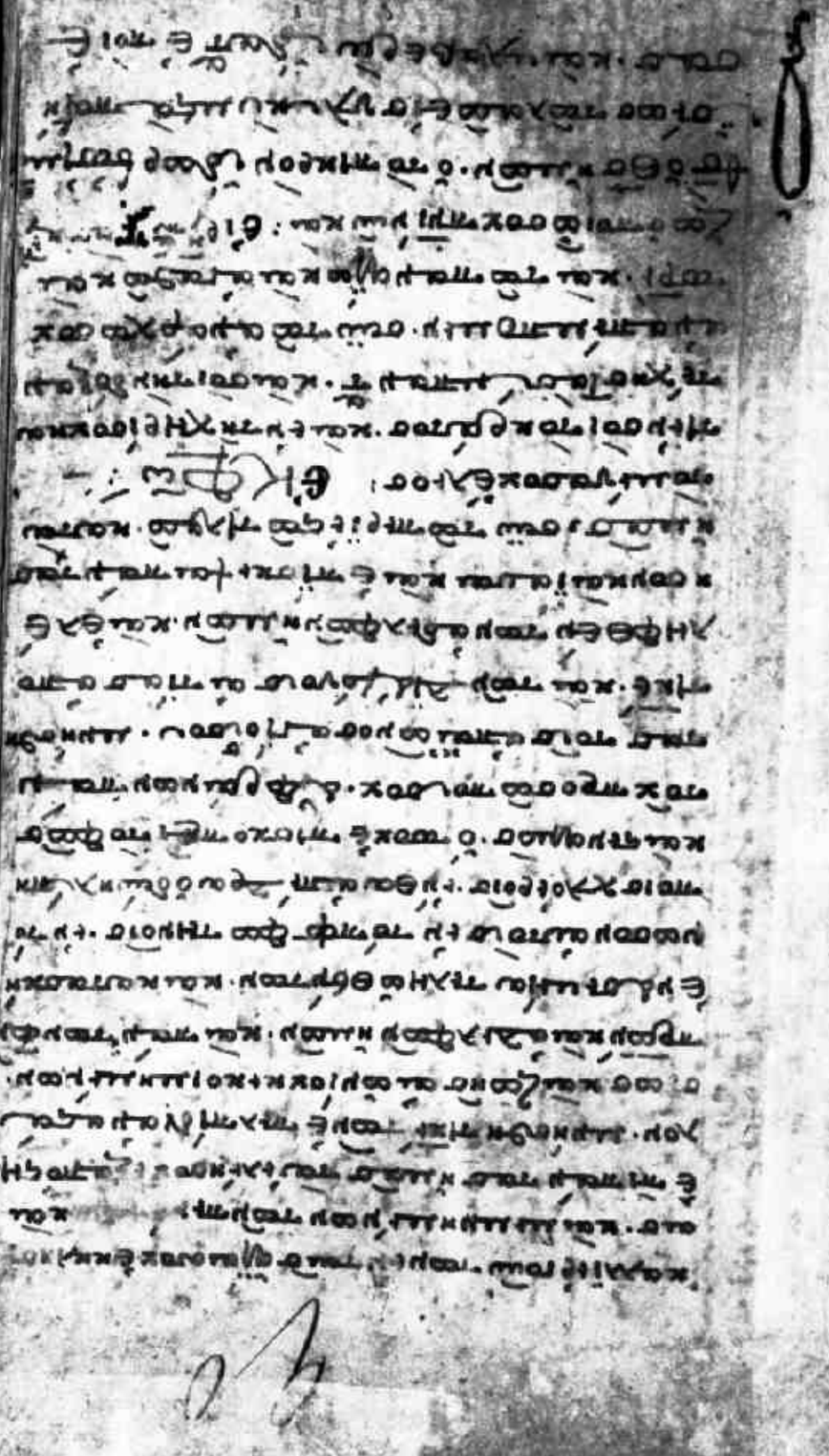

[illegible]

[illegible]

ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκον-
τες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πό-
λιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαι-
μονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλ-
θεν εἰς συνάντησιν τῷ ἰυ· καὶ ἰδόντες
αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν
ὁρίων αὐτῶν· καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέ-
ρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν :- [illegible] πρὸς ῥωμαί(ους)

Ἀδελφοί, ἀλήθειαν λέγω ἐν χω· οὐ ψεύδομαι·
συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς
μου ἐν πνι ἁγίω· ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη·
καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου·
ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ
τοῦ χυ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου· τῶν συγγε-
νῶν μου τῶν κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν ἰσραη-
λῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα· καὶ ἡ δια-
θήκη· καὶ ἡ νομοθεσία· καὶ ἡ λατρεία· καὶ ἡ
ἐπαγγελία· ὧν οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ χς τὸ κατὰ
σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν :- [illegible] τὸ κατὰ ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄρχων τις προσελθὼν τῷ ἰυ· προσ-
εκύνει αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι
ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά
σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη
προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρα-

σπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυ-
τῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
σωθήσομαι· ὁ δὲ ἰς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν
αὐτὴν εἶπεν· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέν σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐ-
κείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ ἰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχον-
τος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον
θορυβούμενον λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε·
οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει·
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄ-
χλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην :- [illegible]
[illegible] πρὸς ῥωμαίους [illegible]

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χά-
ριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε προ-
φητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·
εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδά-
σκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν
ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλό-
τητι· ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλα-
ρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος· ἀποστυγοῦν-
τες τὸ πονηρόν· κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·
τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ
τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ
ὀκνηροί· τῷ πνι ζέοντες· τῷ κω δουλεύον-
τες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομέ-
νοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες·
ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες· τὴν
φιλοξενίαν διώκοντες· εὐλογεῖτε τοὺς διώκον-
τας ὑμᾶς

τῇ ε΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ
Ἱεριχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ
ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαβίδ. ὁ δὲ ὄχλος
ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. οἱ δὲ μεῖ-
ζον ἔκραζον λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς
Δαβίδ. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε
ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. σπλαγχ-
νισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ :- κυριακῇ ιβ΄ ὁ ἀπόστολος
πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς :

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγε-
λισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστή-
κατε, δι᾽ οὗ καὶ σῴζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισά-
μην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπι-
στεύσατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ
καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤ-
φθη Κηφᾷ. εἶτα τοῖς δώδεκα. ἔπειτα ὤφθη
ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ· ἐξ
ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι· τινὲς δὲ καὶ ἐκοι-
μήθησαν. ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ. εἶτα τοῖς
ἀποστόλοις πᾶσιν. ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπε-
ρεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. ἐγὼ γάρ εἰμι
ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱ-
κανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος· διότι ἐδίωξα

τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ. χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι
ὅ εἰμι. καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγε-
νήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκο-
πίασα. οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ᾽ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐ-
μοί. εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσο-
μεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε. — κυριακῇ ιβ΄ :

τῇ ε΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθεν
τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκα-
λε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ζωὴν κληρονο-
μήσω; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν;
οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς. λέ-
γει αὐτῷ· ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύ-
σεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρ-
τυρήσεις. τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· ταῦτα πάντα ἐφυλα-
ξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; ἔ-
φη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλη-
σόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκο-
λούθει μοι. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν
λόγον, ἀπῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύ-
σεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. πά-
λιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστιν

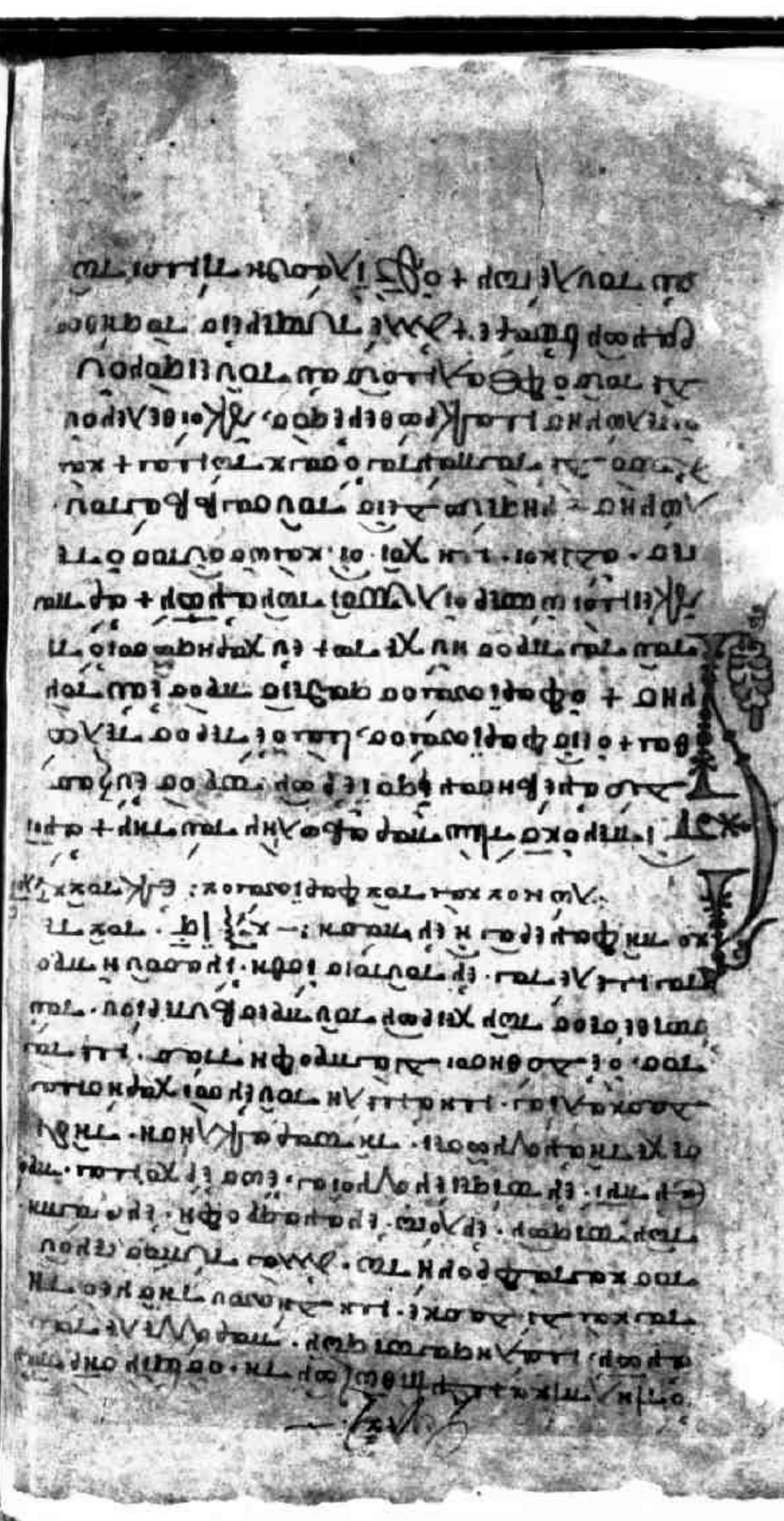

διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν
διὰ τοῦτο δὴ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς
πρόσεχε τοῖς ἀκουσθεῖσιν μὴ ποτε
παραρρυῶμεν· εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λα-
λήθεις λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα
παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν· πῶς ὑμεῖς
ἐκφεύξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαν-
τες σωτηρίας· ἣ τῆς ἀρχὴν λαβοῦσα
λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυ ὑπὸ τῶν ἀκου-
σάντων εἰς ὑμᾶς ἐβεβαιώθη·

ιε ἐκ τ κ τ μαρ

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν οἶκος εἰς καπερ-
ναοὺμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐσ-
τιν· καὶ εὐθέως συνῆχθησαν πολλοὶ ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον·
καὶ ἔρχονται προσφέροντες αὐτῷ παραλυτι-
κὸν φερόμενον ὑπὸ τεσσά-
ρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσενεγκεῖν
αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν
στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χα-
λῶσι τὸν κράβαττον ἐφ' ὃ ὁ παραλυ-
τικὸς κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς τὴν
πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ
τέκνον· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι·
ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματ-

τέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογι-
ζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί
οὗτος λαλεῖ οὕτως βλασφημίας· τίς δύνα-
ται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θς·
καὶ εὐθέως γνοὺς ὁ Ἰς τῷ πνι αὐτῶν
ὅτι οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς λέ-
γει αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν τα-
ῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν
τῷ παραλυτικῷ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρ-
τίαι σου· ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κρά-
βαττόν σου καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υς τοῦ ἀνου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· λέγει τῷ πα-
ραλυτικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ ἆρον
τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου· καὶ ἠγέρθη εὐθέως· καὶ ἄρας
τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάν-
των· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δο-
ξάζειν τὸν θν λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἴδομεν· [illegible]
ἀδελφοί· ἀναμνήσκεσθε [illegible] πρό-
τερον ὑμέρας αἱ νεφέλαι τῆς πο-
λλῆς ἀθλήσεως ὑπεμνήσθησαν τῶν ἠθλημάτων·
τοῦτο δὲ ὁμοίως ὑμῖν τε καὶ θλίψε-
σιν θεατριζόμενοι· [illegible] κοινωνοὶ τῶν οὕτως
ἀναστρεφομένων γενηθ[illegible] καὶ γὰρ τοῖς
δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε· καὶ τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν

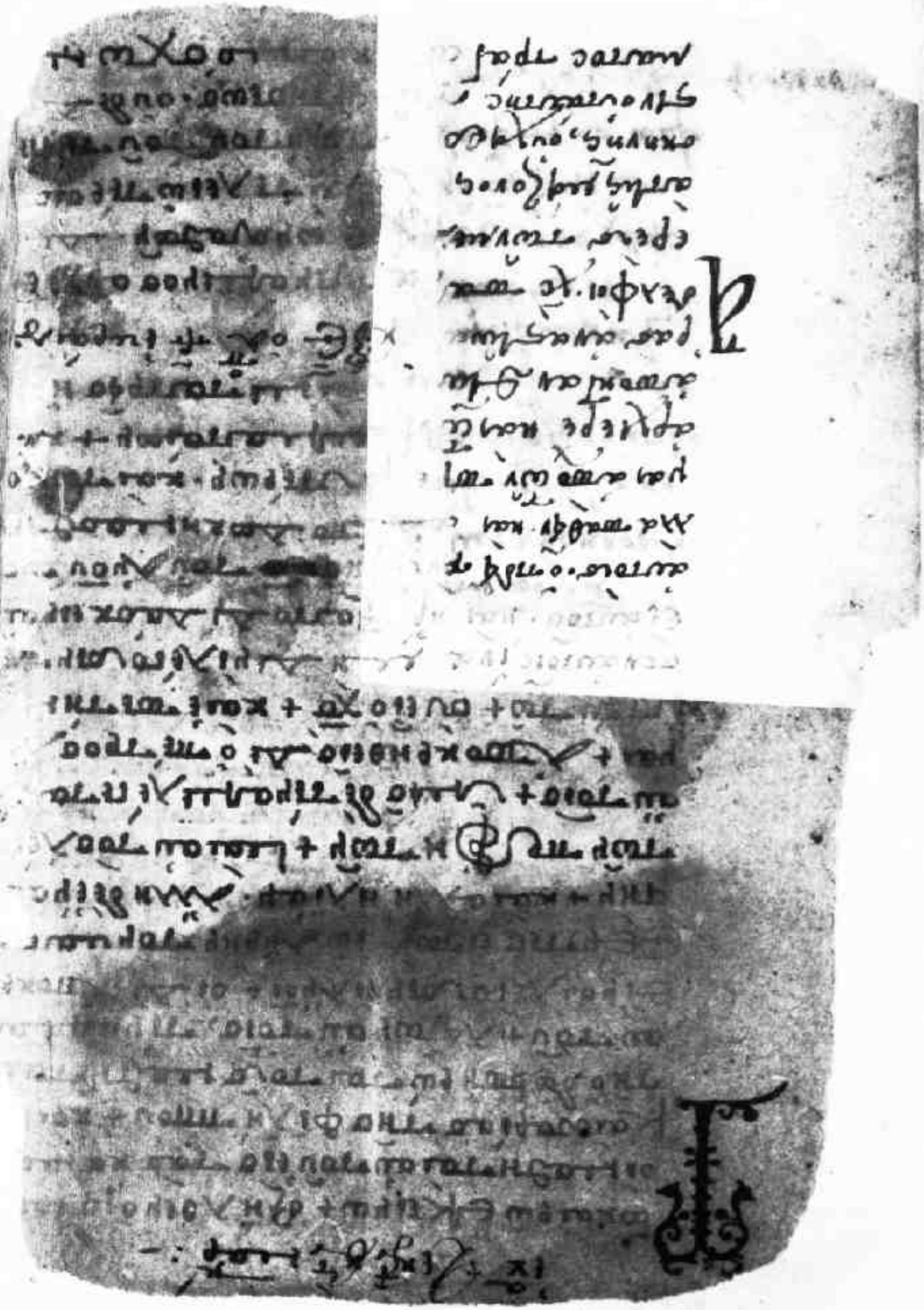

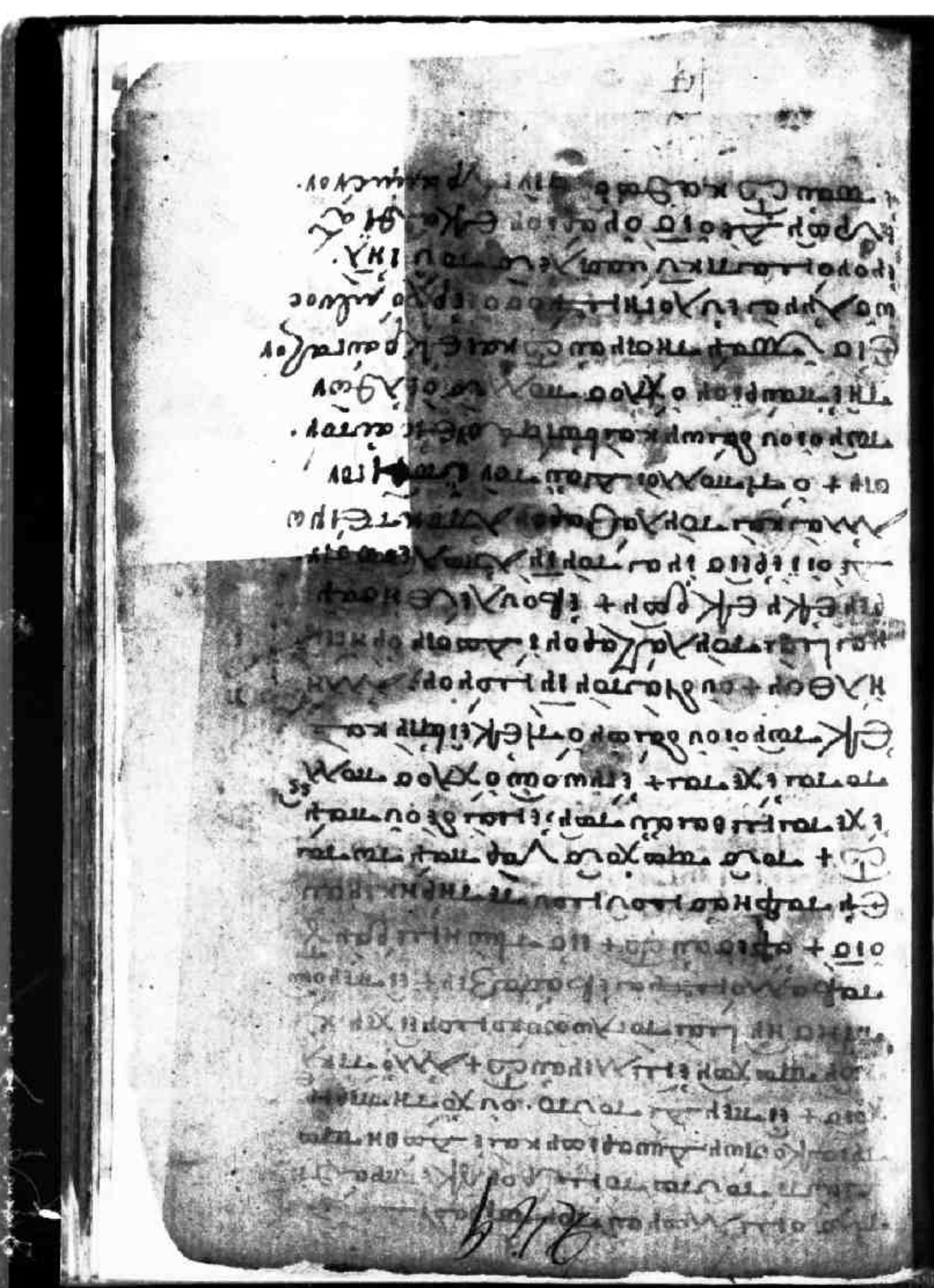

αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ἦν μετὰ
Ἰ(ησο)ῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρνή-
σατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρω-
πον· μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόν-
τες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ
σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο κατα-
θεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
ῥήματος Ἰ(ησο)ῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρ-
νήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυ-
τέ(λος) σεν πικρῶς· πρωΐας δὲ γενομέ-
νης, συμβούλιον ἔλαβον πάν-
τες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ κατὰ τοῦ
Ἰ(ησο)ῦ· ὥστε
θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαν-
τες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέ-
δωκαν αὐτὸν
Ποντίῳ Πι-
λάτῳ τῷ
ἡγεμόνι·

[illegible] τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε΄ [illegible]

[illegible] τοῦ κ(υρίου) ἡμῶν Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ· εὐαγγ(έλιον)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
καὶ ὁ θ(εὸ)ς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ
ὁ θ(εὸ)ς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ·
καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τε-
κνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι·
ζητήσετέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
Ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέ-
γω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δίδωμι
ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· κα-
θὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑ-
μεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τού-
τῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μα-
θηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλ-
λήλοις· λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
κ(ύρι)ε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οὐ
δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι·
ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι·
λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κ(ύρι)ε, διὰ τί οὐ δύ-
ναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι;

καὶ ὡς [illegible]

[illegible]

[illegible] ἐφ᾽ ὅλην τὴν [illegible] ἕως ὥρας ἐνά[της]
καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγά-
λῃ ὁ ἰς εἶπεν· πάτερ· εἰς χεῖράς σου πα-
ρατίθημι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦ-
τα εἰπὼν ἐξέπνευσεν + ἰδὼν δὲ
ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον
ἐδόξασεν τὸν θν λέγων + οὕτως
ὁ ἄνθρωπος δίκαιος ἦν· καὶ πάντες οἱ
συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεω-
ρίαν ταύτην· θεωροῦντες τὰ γενόμε-
να τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέ-
στρεφον + εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνω-
στοὶ αὐτοῦ μακρόθεν + καὶ γυναῖκες
αἱ συνακολουθήσασαι ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας ὁρῶσαι ταῦτα·

[illegible]
ἐπὶ κτ ἰω:

[illegible]

[illegible] εἰδὼς ὁ ἰς ὅτι [illegible] τετέλ[εσται]
[illegible] ἡ γραφὴ [illegible]ρωθῇ· λέγει· δι-
ψῶ· σκεῦος οὖν ἐκεῖτο ὄξους με-
στόν· καὶ οἱ [illegible] πλήσαντες σπόγγον καὶ
ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνε-
γκαν αὐτοῦ τῷ στόματι + ὅτε οὖν
ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ ἰς εἶπεν· τετέ-
λεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν
παρέδωκεν τὸ πνα + οἱ οὖν ἰουδαῖ-
οι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ ἐπεὶ παρα-
σκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
σαββάτου ἐκείνου + ἠρώτησαν
τὸν πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐ-
τῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν + ἦλθον
οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώ-
του κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ
ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτοῦ

εἶ ... ἀσφ...
... ἡμέρα ...
καὶ κε... ... ψου σου ... αυτοι

... [illegible] ...

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ ... προκ(είμενον)
... διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτιά μου ... στ(ίχος)· ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εό)ς μου
πρὸς κορινθίους

ἀδελφοί· ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς
μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί·
τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν, δύναμις
θεοῦ ἐστι· γέγραπται γάρ· ἀπολῶ
τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν
τῶν συνετῶν ἀθετήσω· ποῦ σοφός·
ποῦ γραμματεύς· ποῦ συζητητὴς
τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐχὶ ἐμώρανεν
ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου·
ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν
ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ἐπειδὴ καὶ
Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι·
καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·
... ἐστρω...

279

... αὐτοῖς δὲ τοῖς ...
... [illegible] ...
... τοῦ θ(εο)ῦ ...
... [illegible] ...
... οὐ γὰρ ἐκεῖνο τοῦ ἀδε...
... ἐν αὐτῷ ... καὶ τοῦτον ἐφο...
... ἀλλ(ηλούια)· σῶσόν με κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου:
Ματθ(αῖον)· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔ-
λαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, ὥστε θανα-
τῶσαι αὐτόν·

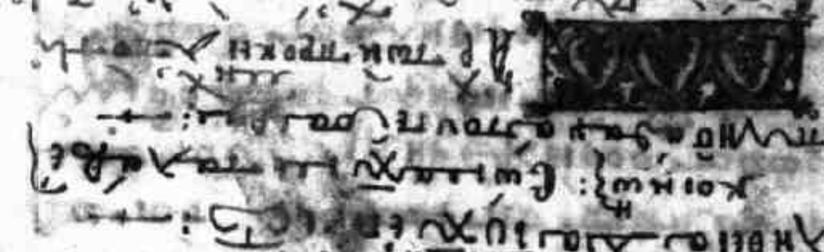

τὴν δωρεὰν τοῦ θυ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων
σοι δός μοι ὕδωρ πιεῖν + σὺ ἂν ᾔτη-
σας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν +
λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις
καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις
τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν + μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πρς ἡμῶν Ἰακώβ· ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ + ἀπεκρίθη ὁ Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῇ +
πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου
διψήσει πάλιν + ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ
ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα + ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πη-
γὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον + λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κε,
δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ
μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν +
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς + ὕπαγε φώνησόν σου
τὸν ἄνδρα καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε + ἀπε-
κρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἄνδρα +
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς + καλῶς εἶπας ὅτι ἄν-
δρα οὐκ ἔχω + πέντε γὰρ ἄνδρας
ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀ-
νήρ + τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας + λέγει

αὐτῷ ἡ γυνή + κε, θεωρῶ ὅτι προφή-
της εἶ σύ· οἱ πρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προ-
σεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱε-
ροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ
προσκυνεῖν + λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς + γύναι· πι-
στευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις
προσκυνήσετε τῷ πρι + ὑμεῖς προσκυ-
νεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυ-
νοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ
τῶν Ἰουδαίων ἐστίν + ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνη-
ταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πρι ἐν πνι καὶ ἀλη-
θείᾳ + καὶ γὰρ ὁ πὴρ τοιούτους ζητεῖ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν + πνα ὁ
θς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐ-
τὸν ἐν πνι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσ-
κυνεῖν + λέγει αὐτῷ ἡ γυνή + οἶδα ὅτι
Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος χς + ὅ-
ταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα +
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς + ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι +
καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς
ἐλάλει + οὐδεὶς μέντοι εἶπεν τί ζητεῖς
ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς + ἀφῆκεν

αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάν-
τα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;
ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαβ-
βί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶ-
σιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλε-
γον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή-
τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς·
ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελει-
ώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισ-
μὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπά-
ρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ
θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσιν
πρὸς θερισμόν· ἤδη καὶ
ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνά-
γει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ
ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν
γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.
ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ
ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κε-
κοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον

αὐτῶν εἰσεληλύθατε. ἐκ δὲ τῆς
πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐ-
τὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι εἶπέν μοι
πάντα ὅσα ἐποίησα. ὡς οὖν ἦλθον
πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐ-
τὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
δύο ἡμέρας. καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ
τῇ γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀ-
κηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Τῇ ε΄ · ὁ ἀπ(όστολος) Πράξ(εων)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Παῦλος καὶ Βαρ-
νάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδά-
σκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ
ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. μετὰ
δέ τινας ἡμέρας εἶπεν Παῦλος πρὸς
Βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκε-
ψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κα-
τὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσιν. Βαρνά-
βας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν
τὸν καλούμενον Μάρκον· Παῦλος
δὲ ἠξίου τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν

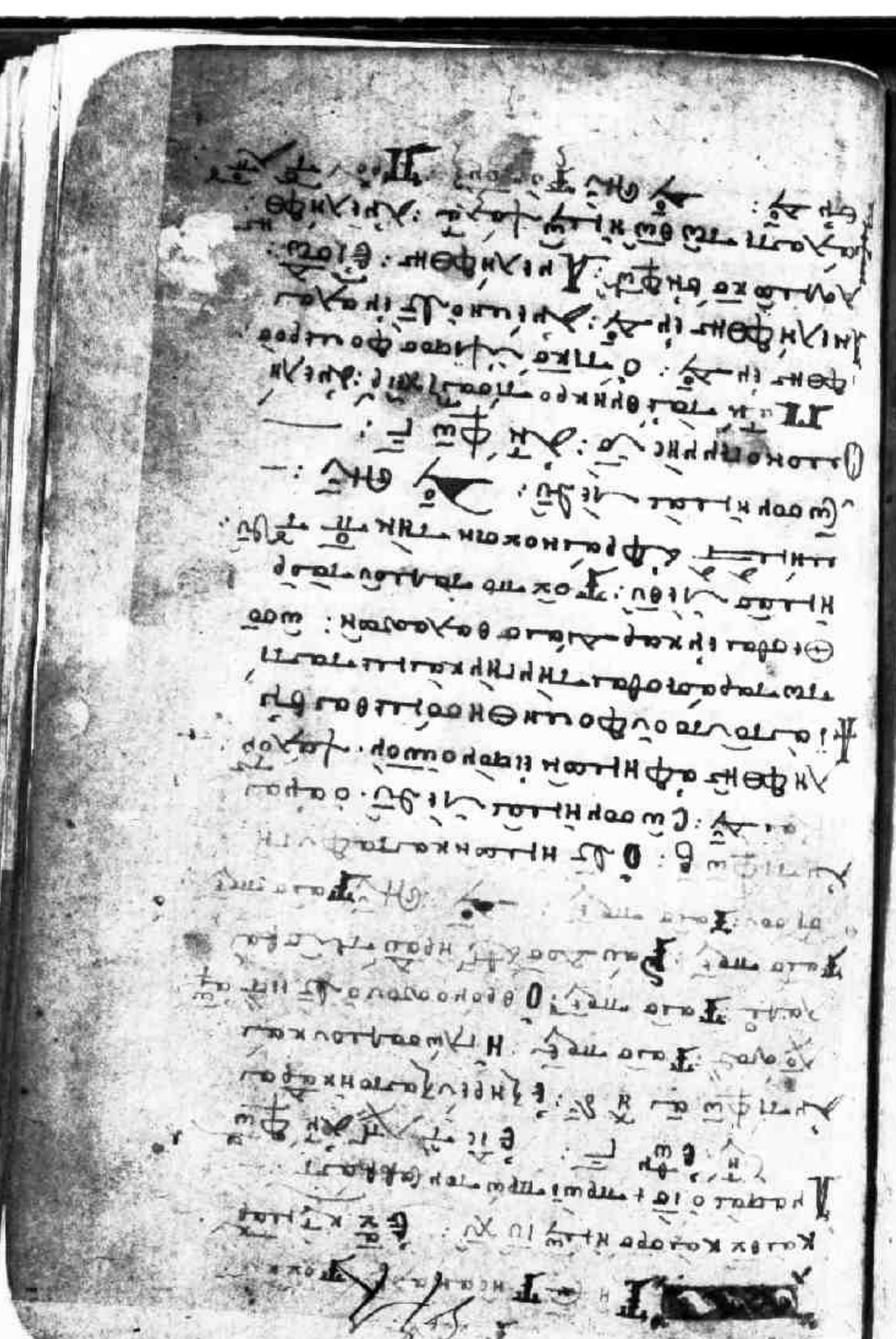

τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι ὑμεῖς οὐ
κ οἴδατε πόθεν ἐστὶν καὶ ἀνέῳξέν μου
τοὺς ὀφθαλμούς· οἴδαμεν δὲ
ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐ
άν τις θεοσεβὴς ἦν καὶ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖ, ἀκούει αὐτοῦ· ἐκ τοῦ
αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέν τις
ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θῦ οὐκ ἠδύνατο
ποιεῖν οὐδέν· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ
πον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννή
θης ὅλος καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς·
καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· ἤκουσεν
ὁ ἰς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ
εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πι
στεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θῦ; ἀπε
κρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ
τίς ἐστιν κε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν·
εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰς· καὶ ἑώρα
κας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ
σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν· ὁ δὲ ἔφη·
πιστεύω κε καὶ προσεκύνησεν
αὐτόν :—+

Τῇ [illegible] τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυ
καὶ θυ καὶ σρος ἡμῶν ἰυ χυ· ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον·
Ἀναστὰς ὁ ἰς πρωῒ πρώτῃ σαββάτου·
ἦχ ... ἑωθινὸν γ'· εἰς τὴν λειτουργίαν
ἀντίφωνα α' ἦχ δ'· ἐξηρεύξατο ἡ καρδία
μου λόγον ἀγαθόν· Ταῖς πρεσβείαις· Ἡ γλῶσσά μου κά
λαμος· Ταῖς πρεσβείαις· Ὁ θρόνος σου ὁ θς εἰς τὸν αἰῶνα·
Ταῖς πρεσβείαις· Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλεί
ας σου· Ταῖς πρεσβείαις· [illegible] δόξα· Ταῖς πρεσβείαις·
ἀντίφωνα β'· Ὁ θς ἡμῶν καταφυγὴ
καὶ δύναμις· Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θῦ· ὁ ἀνα
ληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν· ψάλλοντάς σοι·
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν
τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατί
θεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν· Σῶσον
ἡμᾶς υἱὲ θῦ· Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρ
μήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θῦ·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θῦ· δόξα· καὶ νῦν·
Ὁ μονογενὴς υἱός· ἀντίφωνα γ'· —
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀνελή
φθης ἐν δόξῃ· Ὅτι κς ὕψιστος φοβερός·
ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· ἀνέβη ὁ θς ἐν ἀλα
λαγμῷ κς ἐν φωνῇ· Ἀνελήφθης· εἰσοδικόν·
ψάλατε τῷ θῷ ἡμῶν ψάλατε· ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ· δόξα [illegible] πρὸς [illegible]

... [illegible] ... ὁ ... [illegible]

ἔστι· ἐπὶ μνήμης ... [illegible] ... ἡ ... [illegible]

... [illegible] ... πάσχα· εἰς δὲ τὸ ἅγ(ιον)

Κυ(ριακῇ) ... Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνα-

στὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ

τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ

λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν: ζήτ(ει) ἐξ(ω)θεν

Κοι(νὸν) ἀναμνήσεως ... [illegible] :—

ᾱ σ(αββάτου): ὁ ἀπ(όστολος) πρά(ξεων)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνηγμένων

τῶν μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος

διελέγετο αὐτοῖς μέλλων ἐξιέναι

τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον

μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦ-

μεν συνηγμένοι. καθήμενος δέ τις

νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς

θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ

βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύ-

λου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ

ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου

κάτω καὶ ἤρθη νεκρός. καταβὰς

δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ· καὶ

συμπεριλαβὼν εἶπε· μὴ θορυβεῖσ-

θε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον, καὶ

γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας

ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγα-

γον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα· καὶ

παρεκλήθησαν οὐ μετρίως :—

ἐκ τ(οῦ) κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην):—

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐ-

μαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ π(ατ)ὴρ ὁ

ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ

ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ

π(ατ)ρὶ, καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ

τὰ ἔργα αὐτοῦ πιστεύετέ μοι.

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,

ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ

ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζο-

να τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς

τὸν π(ατέ)ρα μου πορεύομαι· καὶ

ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου,

τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ π(ατ)ὴρ

ἐν τῷ υἱῷ· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς

ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε·

κἀγὼ ἐρωτήσω τὸν π(ατέ)ρα· καὶ ἄλ-

λον παράκλητον δώσει ὑμῖν· ἵνα

μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

τὸ πν(εῦμ)α τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος

τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς
προσηύξατο: ἀλληλούια· ὁ θ(εὸ)ς ἐν τοῖς ὠσὶν
ἡμῶν ἠκούσαμεν: εὐ(αγγέλιον) κ(α)τ(ὰ) ἰω(άννην) +
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πά-
τερ· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου
τὸν υἱόν· ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξά-
σῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσί-
αν πάσης σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέ-
δωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰ-
ώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή·
ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θ(εὸ)ν· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰ(ησοῦ)ν χ(ριστὸ)ν· ἐγώ
σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον
ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποι-
ήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ
παρὰ σεαυτῷ· τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ
τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· ἐφα-
νέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν(θρώπ)οις·
οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου·
σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν·
νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέ-
δωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ
ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι
δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ
ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς

ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν
ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ·
ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι· ὅτι σοί
εἰσιν· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν·
καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδό-
ξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσίν· κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πά-
τερ ἅγιε· τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου ᾧ δέδωκάς μοι· ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ· ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς
μοι ἐφύλαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο· εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἵνα ἔχωσι τὴν
χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην
ἐν αὐτοῖς: + σα(ββάτῳ) τῆς ζ: πρα(ξέων)
Τ(αῖ)ς ἡμέραις ἐκείναις· διασωθέντες
οἱ περὶ τὸν παῦλον ἐκ τοῦ πλοός· τό-
τε ἐπέγνωσαν ὅτι μελίτη ἡ νῆσος
καλεῖται· οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον

ψυχὴν τοῦ παιδίου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται:

Τῷ αὐτῷ μηνὶ εἰς τὰς κζ΄ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· πρὸς τοὺς ἁγίους τῆς ἑορτῆς: Στιχ. Προορώμενη [illegible] τὸν κύριον: ὁ ἀπόστολος [illegible]

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν θεόν. συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον· ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου. ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς· εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ

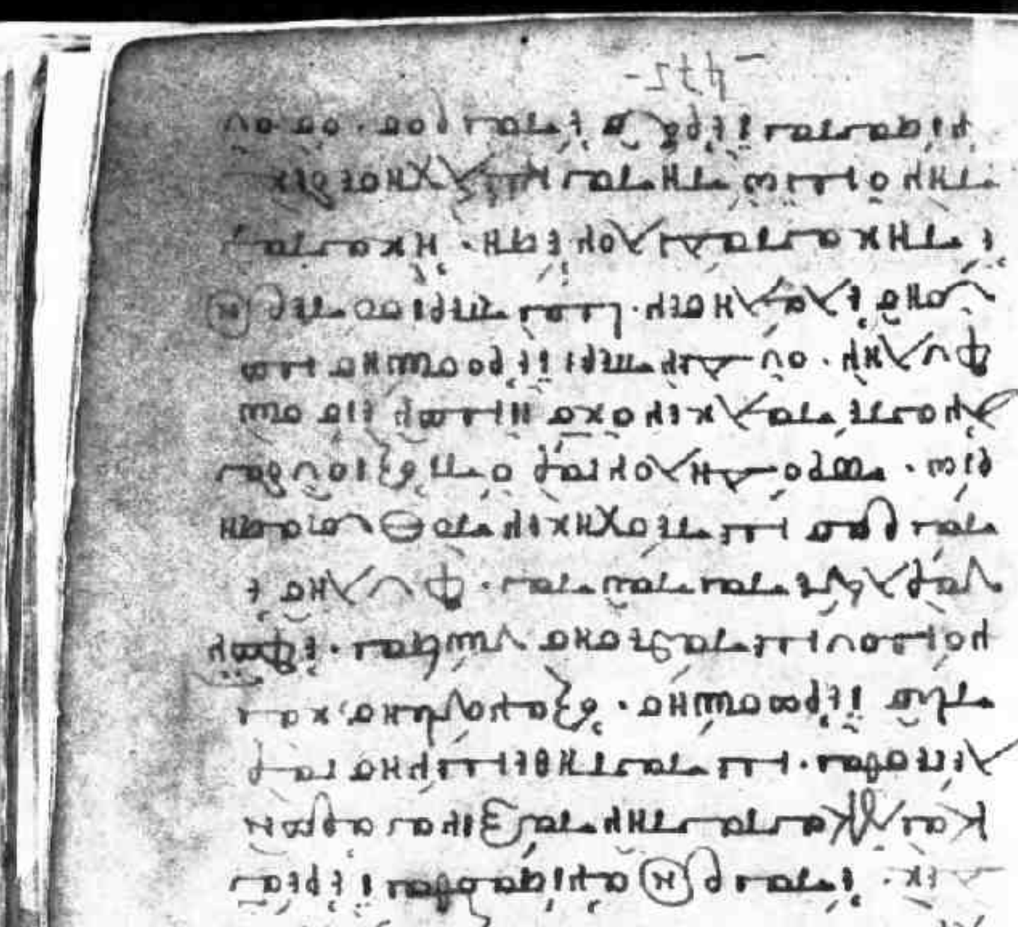

καὶ δι[illegible] ἀλλοτρίων τὴν φω-
νήν· ταύτην τὴν παραβολὴν εἶπε(ν)
αὐτοῖς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τί-
να ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶ-
πεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν
προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον
πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λῃσταί·
ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρό-
βατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ
εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται
καὶ νομὴν εὑρήσει· Τ(έλος) [illegible]
ΚΘ· [illegible] ἡμῶν [illegible]
Θεοφ[illegible]· [illegible] ἀκολουθ[illegible]
Τ(έλος) [illegible]
[illegible] ἀκολου[illegible] [illegible]
[illegible]

Μη(νὶ) φεβρουαρίῳ α' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Τ(έλος) [illegible]
[illegible] Χ(ριστο)ῦ [illegible] Θ(εο)τόκου [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀδελφοί· χωρὶς πάσης ἀντιλογίας
τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος

εὐλογεῖται· καὶ ὧδε μὲν δεκά-
τας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβά-
νουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος
ὅτι ζῇ· καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ Ἀ-
βραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας
λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ
ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν· ὅτε
συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ·
εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λε-
υιτικῆς ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ
ἐπ᾽ αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι
χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισε-
δὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα
καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
λέγεσθαι· μετατιθεμένης γὰρ
τῆς ἱερωσύνης· ἐξ ἀνάγκης καὶ
νόμου μετάθεσις γίνεται· ἐφ᾽ ὃν
γὰρ λέγεται ταῦτα· φυλῆς ἑ-
τέρας μετέσχηκεν τῷ θυσιαστη-
ρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα
ἀνατέταλκεν ὁ Κ(ύριο)ς ἡμῶν· εἰς ἣν
φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μω-
ϋσῆς ἐλάλησεν· καὶ περισσότερον
ἔτι κατάδηλόν ἐστιν· εἰ κατὰ
τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ
ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος· ὃς οὐ

ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ ὡς ἐτῶν ὀγδο-
ήκοντα τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀ-
πὸ τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ δεή-
σεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ
ἡμέραν· καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶ-
σα ἀνθωμολογεῖτο τῷ κῷ· καὶ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ· πᾶσι τοῖς προσδεχο-
μένοις λύτρωσιν ἐν ἰλημ· καὶ ὡς ἐτέλεσαν
ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυ·
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν ε-
ἰς τὴν πόλιν αὐτῶν, ἣ ὀνομάζεται να-
ζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον ηὔξα-
νε καὶ ἐκραταιοῦτο πνι·
πληρούμενον σοφίας· καὶ χά-
ρις θῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ: τῷ αὐτῷ εἰς γ̄·
τοῦ ἀγ· καὶ δικ(αίου) καὶ ἀκμῆς τῆς προ-
φήτ(ιδος)· πρό· εὐφρανθήσεται δί(καιος)·
στί(χος) εἰσάκουσον ὁ θ(εό)ς· ὁ ἀπ(όστολος) ἑβραίους·
ἀδ(ελφοί) χ(ριστὸ)ς παραγενόμενος· ζή(τει) κυ(ριακῇ) ε̄ τῆς νηστ(είας)·
εὐα(γγέλιον) λουκᾶ· ζή(τει) ὄπισθ(εν)· καὶ ἦν ἄννα ἐ-
μιλ... ὁ ὅμοια ... ἀλλη(λούϊα)·
φ... αὐτ(ῶν)· τῷ αὐτῷ μη(νὶ) εἰς ιᾱ τοῦ
ἀγ(ίου) ἱερομάρτυρος ... πρό· ... ἡμῶν·
εὐφρανθήσεται δί(καιος)· στί(χος) εἰσάκουσον ὁ θ(εό)ς·
... ὁ ἀπ(όστολος) ἑβραίους· ἀδ(ελφοί)
... ἔπρεπε· ζή(τει) σεπτ(εμβρίου) εἰς ε̄·

εἰς τὸ ... ζή(τει) ἰαν(ουαρίου) εἰς ... 479
τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ιβ̄ τοῦ ἀγ(ίου) ... τοῦ ...
ζή(τει) ... ἀκολουθ(ίαν) ... τῶν κηνσίων·
τῷ αὐτῷ μη(νὶ) κγ̄ τοῦ ἀγ(ίου) ἱερομ(άρτυρος) πολυ-
κάρπου· πρό(κειμενον) ... εὐφρανθήσεται
δί(καιος)· στί(χος) εἰσάκουσον ὁ θ(εό)ς· ὁ ἀπ(όστολος)·
ἀδ(ελφοί) ... ἴδω· ζή(τει) κυ(ριακῇ) ... μετὰ τὰ φῶτα·
ἀλλη(λούϊα)· δί(καιος) ὡς φοῖ(νιξ)· εὐα(γγέλιον) λουκᾶ· ζή(τει)
δεκ(εμβρίου) ιζ̄· τῷ αὐτῷ μη(νὶ) εἰς κδ̄·
ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφ(αλῆς) τοῦ προδρόμου· προ-
κείμενον· εὐφρανθήσεται· στί(χος)· εἰσάκου-
σον ὁ θ(εό)ς· ὁ ἀπ(όστολος)· ὁ θ(εὸ)ς ὁ εἰπ(ὼν) ἐκ σκότους
ζή(τει) κυ(ριακῇ) ιε̄· εὐα(γγέλιον) κατὰ ματθ(αῖον)·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τίνι ὁμοιώσω τὴν γενε-
ὰν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν παιδί-
οις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς· οἳ προσφωνοῦσι τοῖς
ἑταίροις αὐτῶν, λέγοντες·
ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκό-
ψασθε· ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς
ὁ ἰω(άννης) μήτε ἐσθίων μήτε πί-
νων καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔ-
χει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐσθίων
καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ
ὁ ἄνος, φάγος καὶ οἰνοπότης

φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν·
Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς + Τότε ἤρξατο ὀνει-
δίζειν τὰς πόλεις· ἐν αἷς ἐγένον-
το αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ +
ὅτι οὐ μετενόησαν :+

Μ[illegible] εἰς Θ(εό)ν· Τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων· προκ(είμενον)· ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'· Σὺ κ(ύρι)ε φυλά-
ξεις ἡμᾶς· στί(χος)· Σῶσόν με κ(ύρι)ε ὅτι ἐκ-
λέλοιπεν ὅσιος· ὁ ἀπ(όστολος) πρὸς Ἑβραίους :

Ἀδελφοί· τοσοῦτον ἔχοντες περι-
κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύ-
ρων· ὄγκον ἀποθέμενοι πάν-
τα· καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁ-
μαρτίαν δι' ὑπομονῆς τρέχω-
μεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀ-
γῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πί-
στεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰ(ησοῦ)ν· ὃς ἀν-
τὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς
ὑπέμεινε σταυρόν· αἰσχύνης κατα-
φρονήσας· ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου
τοῦ Θ(εο)ῦ κεκάθικεν· ἀναλογίσασθε
γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκό-
τα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, εἰς αὐ-
τὸν ἀντιλογίαν· ἵνα μὴ κάμη-
τε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυό-
μενοι· οὔπω μέχρις αἵματος
ἀντικατέστητε· πρὸς τὴν ἁμ(αρτίαν)

ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκ-
λέλησθε τῆς παρακλήσεως· ἥτις
ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου
μὴ ὀλιγώρει παιδείας κ(υρί)ου· μηδὲ ἐκλύ-
ου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ
ἀγαπᾷ κ(ύριο)ς παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ
πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται· εἰς παι-
δείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσ-
φέρεται ὁ Θ(εό)ς· τίς γὰρ υἱός ἐστιν, ὃν
οὐ παιδεύει πατήρ· εἰ δὲ χωρίς ἐστε παι-
δείας ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάν-
τες· ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί·
εἶτα· τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν
πατέρας, εἴχομεν παιδευτὰς καὶ
ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλ-
λον ὑποταγησόμεθα τῷ π(ατ)ρὶ τῶν
π(νευμάτ)ων καὶ ζήσομεν· οἱ μὲν γὰρ πρὸς
ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν
αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συ-
μφέρον εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁ-
γιότητος αὐτοῦ· ἀλληλ(ούια) ἦχ(ος) δ' :—
ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θ(εό)ς· ἐ-
πύρωσας :·: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον) :+

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην +
ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀν(θρώπ)ῳ οἰκοδεσπότῃ + ὅστις ἐξῆλ-
θεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι
ἐργάτας τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ +

χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ συ-
λλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν· οὗτος
ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη-
θήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς
τὸν θρόνον δα(υὶ)δ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ· καὶ
βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον ἰακὼβ εἰς τοὺς
αἰῶνας· καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
οὐκ ἔσται τέλος· εἶπεν δὲ μαριὰμ
πρὸς τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται μοι τοῦ-
το ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ·
πν(εῦμ)α ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ· καὶ
δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ
καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται
υἱὸς θ(εο)ῦ· καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ
ἡ συγγενής σου· καὶ αὐτὴ συνειληφυ-
ῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος
μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλου-
μένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατή-
σει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα· καὶ
εἶπεν μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη
κ(υρίο)υ γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου·
καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγε-
λος: +

ἀπόρ[illegible] ... τῆς θ(εοτό)κου μαρίας [illegible]
[illegible]ας: ζή(τει) ὁ λ[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦσαν ἐγγίζοντες
τῷ ἰ(ησο)ῦ πάντες οἱ τελῶναι καὶ ἁ-
μαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ
διεγόγγυζον οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι λέγοντες· ὅτι οὗ-
τος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται
καὶ συνεσθίει αὐτοῖς· εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λ(έγων)·
ἄνθρωπος τίς ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν
πρόβατα· καὶ ἀπολέσας ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ καταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός,
ἕως οὗ εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν
ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ
χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ συγκαλεῖ τοὺς φίλους
αὐτοῦ καὶ τοὺς γείτονας λέγων
αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι ὅτι ε-
ὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπο-
λωλός· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-

...αὐτοῦ πρὸς ... ριηλ· τῶν αὐτῶν
εἰς κθ΄ τῷ μηνὶ ... ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου· πρὸς κορ. β΄· ... Σιαγ...
Ἀδελφοί, οἱ ἐν ᾧ δ' ἄν ... πρὸς Κορινθίους
Ἀδελφοί· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀ-
φροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖ-
οί εἰσιν· κἀγώ, σπέρμα Ἀβραάμ
εἰσιν· κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν· πα-
ραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις
περισσοτέρως· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλ-
λόντως· ἐν φυλακαῖς περισσοτέ-
ρως· ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ
Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκον-
τα παρὰ μίαν ἔλαβον· τρὶς ἐ-
ραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην· τρὶς
ἐναυάγησα· νυχθήμερον ἐν τῷ βυ-
θῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πο-
λλάκις· κινδύνοις ποταμῶν·
κινδύνοις λῃστῶν· κινδύνοις ἐκ
γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν· κιν-
δύνοις ἐν πόλει· κινδύνοις ἐν ἐρη-
μίᾳ· κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ· κινδύ-
νοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ
μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις·
ἐν λιμῷ καὶ δίψει· ἐν νηστείαις πο-
λλάκις· ἐν ψύχει καὶ γυμνότη-
τι· χωρὶς τῶν παρεκτός· ἡ ἐπισύστα-
σίς μου ἡ καθ' ἡμέραν· ἡ μέριμνα πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ,
καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκαν-

δαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ
καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου
καυχήσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν· ὁ ὢν εὐλογητὸς ... τέλος
ἀλληλούϊα ... ἐξομολογήσονται:
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέ-
ρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώ-
τα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕ-
τεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προ-
φητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; ἀποκρι-
θεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ· ὅ-
τι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυ-
ψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ
Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ
οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησί-
αν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύ-
σουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς

αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλαντο αὐ-
τοῖς ὁ ἰσλέων + μηδενὶ εἰπεῖν τε τῶ
ὅραμα τούτω, ἕως οὗ υἱὸς τοῦ
ἀνοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ: + καὶ οἱ ἐξ ἐκ-
ν τῶ φωτὶ τοῦ προσώπου σοῦ κε πο-
ρεύσοντ: + τῶ αὐτῶ μηνὶ εἰς ἐ: ἡ κη-
θρ μηστὴς τῆς πρ θκοῦ: ἐκ τοῦ
ὀρ: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ: ἀνασταῦ μα-
ρία μὲ: ξ ἡ μαρ εἰς κε: + εἰς
τ ἀκολουθ τῆς λ ξ ἡ σε εἰς ὀ
τῶ αὐτῶ μηνὶ εἰς κθ: ἡ ἀσπο τὸ μὴ
τοῦ προ ἐκ τοῦ ὀρ ἐκ τ μαρ:
Τῶ καιρῶ ἐκείνω + ἤκουσεν ἡρώδης ὁ
τετράρχης τὴν ἀκοὴν ιυ + καὶ
εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ + οὗτος
ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτισθῆς + αὐτὸς
γὰρ ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν + καὶ
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
ἐν αὐτῷ + ὁ γὰρ ἡρώδης κρατήσας
τὸν ἰωάννην ἔδυσεν αὐτὸν καὶ ἔ-
θετο ἐν τῇ φυλακῇ. διὰ ἡρωδιά-
δα τὴν γυναῖκα φιλήππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ + ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ
ὁ ἰωάννης. ἐξ ἐξεστήν σοι ἔχειν αὐτήν +
καὶ θελῶν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφο-
βήτω τὸν ὄχλον + ὅτι πάντες εἶ-
χον αὐτὸν ὡς προφήτην + γενεσίων
δὲ ἀγαμένων τοῦ ἡρώδου, ὀρχή-

σατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἡρωδιάδος
ἐν τῷ μέσῳ. καὶ ἤρεσαι τῷ ἡρώδῃ +
ὁ θεν μεθόρκου ὁ μολόγησεν αὐτὴν
δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτίσηται + ἡ δὲ προ-
βασθείσα ὑπὸ τῆς μρ αὐτῆς +
δόσμοι φησὶν ὑπὸ πήνακι τὴν κεφα-
λὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυ-
πήθη ὁ βασιλεῦς + διὰ δὲ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακοιμένους αὐτῷ,
ἐκέλευσεν δοθῆναι + καὶ πέμψας ἀ-
πεκεφάλησαι τὸν ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ + καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐ-
τοῦ ὑπὸ πήνακι. καὶ ἐδόθη τῶ κορα-
σίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μρι αὐτῆς + καὶ
προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦ-
ραν τῷ σώμα καὶ ἔθαψαν αὐτῷ +
καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ιυ: +
εἰς λη προ ἡ ψυ: εὐφρανθη
δίκαιος: ἐπι: εἰσάκουσον: ὁ λ πρ τ
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἐπλη-
ρου ὁ ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγεν. τέναι
με ὑπονοῖται εἶναι. ἐκείνοι ἐγὼ ὁ χσ.
ἀλλ ἰδοῦ ἔρχετε μετὰ μὲ. οὗ ἐκείνη
ἄξιος τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ λύσαι. ἀνδραισ ἀδελφοί. ὑμῖν
γένους ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν
φοβούμενοι τὸν θν. ὑμῖν ὁ λόγος οὗ-
τος τῆς σριας ταῦτης ἀπεστάλη.
οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν ιλημ. καὶ οἱ
ἄρχοντες αὐτὸν τοῦτον ἐγνώησαντες.